

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27, 21000 Split

Pr-1673/2023-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Splitu, po sucu Eneji Stejskal Kanazir, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Anke Domazet, Jajići 39, 21210 Solin, OIB: 85324371665 zastupane po punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, protiv tuženika Klinički bolnički centar Split, OIB: 51401063283, Spinčićeva 1, 21000 Split, zastupanog po punomoćniku Ivici Zaradić, odvjetniku u Solinu, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave, u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužiteljice i punomoćnika tuženika, prilikom zaključenja glavne rasprave, prilikom objave, a nakon objave, dana 11. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I/ Nalaže se tuženiku da u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici razliku manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.10.2018.g. do 31.12.2021.g. u ukupnom iznosu od 75,65 EUR neto s kamatama na pojedinačne mjesečne iznose od:

0,27 EUR koja teče od 15. srpanj 2019.

3,05 EUR koja teče od 15. prosinac 2019.

11,41 EUR koja teče od 15. rujan 2020.

14,20 EUR koja teče od 15. studeni 2020.

5,84 EUR koja teče od 15. siječanj 2021.

1,06 EUR koja teče od 15. lipanj 2021.

5,84 EUR koja teče od 15. srpanj 2021.

33,71 EUR koja teče od 15. studeni 2021.

0,27 EUR koja teče od 15. prosinac 2021. do isplate, koja se zakonska kamata na navedene iznose do 31.12.2022.g. obračunava po stopi u skladu sa odredbom čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 35/05, 41/08, 78/15, 29/18, 126/21), a od 01.01.2023.g. pa nadalje po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena.

II/ Nalaže se tuženiku u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplati tužiteljici parnični trošak u iznosu od 525,00 Eur-a na račun punomoćnika tužitelja odvjetnice Martine Radić Šunjić koji se kod OTP banke d.d. vodi pod brojem IBAN: HR7924070001100242568, sa kamatama koje teku od donošenja prvostupanjske presude do isplate koja se na navedeni iznos obračunava po stopi iz izmijenjene odredbe čl.29.st.2.ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), i to po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na odnose iz trgovačkih ugovora i ugovora između trgovca i osobe javnog prava na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za 8% poena, a u ostalim odnosima za 3% poena."

Obrazloženje

1. U tužbi predanoj ovom sudu dana 03.11.2023.godine tužiteljica navodi da je tužiteljica zaposlena kod tuženika na radom mjestu pomoćne radnice Službe za tehničke poslove, te ima prebivalište na adresi Solin, Jajići 39, koja je udaljena 7,92 km od mjesta rada Split, Spinčićeva 1. Ističe sa da sukladno tarifnoj zoni trgovačkog društva Promet d.o.o, autobusna postaja koja je najbliža tužiteljevom mjestu prebivališta pripada II. tarifnoj zoni, za koju prema cjeniku mjesečna pokazna karta iznosi 50,43 EUR-a/380,00 kuna mjesečno. Navodi se da je odredbom iz članka 66.stavka 1. TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), odnosno čl.65.st.1.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23), a koji se primjenjuju od 01.12.2017.g. propisano da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla, pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta, odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Ističe se da je odredbom iz čl.66.st.7.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), odnosno čl.65.st.9.TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23), a koji da se primjenjuju od 01.12.2017.g., je propisano ako je od prebivališta odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni prijevoz, zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte, odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Ističe se da obzirom na činjenicu da tužiteljica ima organiziran javni prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada, sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a tužiteljica ima pravo na naknadu troškova prijevoza mjesečne karte za II. tarifnu zonu, u mjesečnom iznosu od po 50,43 EUR-a/380,00 kuna, koji iznos nije isplaćivan tužitelju, već umanjeni. Naime, obzirom da tužiteljica ima pravo na isplatu mjesečne pokazne karte, sukladno odredbi iz čl.66.st.17.TKU-a (NN br.128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), odnosno čl.65.st.23 TKU-a (NN br.56/2022, 127/2022, 58/23) koji se primjenjuju od 01.12.2017.g., je propisano ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte, zbog korištenja godišnjeg odmora zaposleniku se naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, da je tužiteljici je naknada mogla biti umanjena zbog korištenja godišnjeg odmora samo za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora, ali ne i za ostale mjesece u godini kako to pogrešno primjenjuje tuženik. Nadalje, mjesečna karata se kupuje na početku mjeseca na mjesečnoj razini, pa naknadu troškova mjesečne karte nije moguće umanjiti za pojedine dane u mjesecu kada je tužiteljica zbog opravdanih

razloga bio spriječen dolaziti na posao (napr.bolovanje), kako to pogrešno primjenjuje tuženik. Nadalje je istaknuto da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. uopće nije postojala redovita linija međumjesnog javnog prijevoza prijevoza zbog pandemije COVID -19, radi čega da tužiteljica u navedenom razdoblju ima pravo na isplatu troškova prijevoza po prijednom kilometru u visini od 1,00 kn/1 km. Radi navedenog, tužiteljica ovom tužbom potražuje razliku između onoga što mu je plaćeno i onoga što mu je trebalo biti plaćeno sukladno prethodno citiranim odredbama TKU-a. Tužiteljica je konačno uredila tužbeni zahtjev podneskom od 16.04.2026.godine te ista potražuje na ime troškova prijevoza iznos od 75,65 Eur-a.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da osporava osnov i visinu potraživanja.

3. Tijekom postupka sud je izveo dokaze pregledom potvrde HAK-a (list 4 spisa); obračunske isprave za isplatu plaće –naknade za razdoblje ožujak 2018.godine (list 6 spisa); Tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split (list 7 spisa); cjenika usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava (list 8 spisa);cjenika pokaznih studentskih karata (list 10 spisa); obavijesti Prometa d.o.o. Split (list 10 spisa); evidencija rada i obračunskih lista (list 127 spisa); nalaza i mišljenja Centra za vještačenja (list 128-168 spisa) Izveden je i dokaz saslušanjem tužiteljice Anke Domazet (list 43-44 spisa); očitovanja (list 176-180 spisa).

4. Tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti je osnovan.

5. Među strankama nije sporna činjenica da je tužiteljica zaposlena kod tuženika ,na radnom mjestu pomoćne radnice Službe za tehničke poslove te da ima prebivalište na adresi Solin, Jajići 39, a koje je mjesto prebivališta od tužiteljčinog mjesta rada udaljeno 7,92, km, a što je razvidno također iz potvrde HAK-a (list 4 spisa), a sve navedeno proizlazi i iz iskaza saslušane tužiteljice u ovom postupku. U odnosu na sporna pitanja vezana za punomoć koju je tužiteljica izdala punomoćnici Martini Radić Šunjić, odvjetnici u Splitu, navedena pitanja su u cijelosti razjašnjena na ročištu glavne rasprave od 15.10.2025., a na kojem ročištu je tužiteljica decidirano potvrdila da je opunomoćila odvjetnicu Martinu Radić Šunjić da je zastupa u predmetnoj pravnoj stvari i da za nju primi sve novčane primitke pa i parnični trošak putem njenog računa, a za njenu korist.

6. Sporno je pripada li tužiteljicu razlika naknade troškova prijevoza za razdoblje od 1. listopada 2018. do 31.12.2021. i ukoliko pripada u kojem iznosu. Također je sporno da li je osnovan tuženikovog prigovor prijeboja istaknut na ročištu od 13.srpnja 2026.godine u kojem je punomoćnik tuženika istaknuo da je tuženik preplatio tužitelja za mjesec rujan 2021. u visini tog iznosa. Ovaj sud je mišljenja da je navedeni prigovor neosnovan. Naime, tuženik tijekom cijelog trajanja postupka nije tvrdio da ima ikakvu protututražbinu s osnova preplate troškova prijevoza za rujan 2021.godine, te navedenu tražbinu nije konkretizirao, dokazivao niti je zahtijevao njeno uračunavanje u predmetno potraživanje. Isti nije tijekom postupka podnio ni protutužbu u tom smislu za navedeni iznos od 19,00 Eur-a. Iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja u ovom postupku proizlazi da je razlika troškova prijevoza za rujan 2021 nula Eur-a. Stoga je tvrdnja tuženika da je tužitelja preplatio za navedeni mjesec za iznos od 19,00 Eur-a u izravnoj suprotnosti sa rezultatima provedenog vještačenja. Pored toga odredbom

članka 96. stavka 1. Zakona o radu ("NN" 93/14) je propisano da poslodavac ne smije bez suglasnosti radnika svoje potraživanje prema radniku naplatiti uskratom isplate plaće ili njezinog dijela, odnosno uskratom isplate naknade plaće ili dijela te plaće, a sukladno stavku 2. istog članka je propisano da radnik ne može dati suglasnost iz stavka 1. ovog članka prije nastanka navedenog potraživanja. Tuženik ničim nije dokazao tijekom ovog postupka da je nastalo njegovo potraživanje prema tužiteljici za navedeni iznos od 19,00 Eur-a u rujnu 2021.godine pa mu tužiteljica nije ni mogla dati suglasnost za navedenu uskratu isplate plaće ili dijela njene plaće za navedeni iznos. U navedenom smislu navedeni istaknuti prigovor prijeboja u cijelosti je neosnovan, a isti je istaknut tek na ročištu zaključenja glavne rasprave.

7. Iz pregledanih podataka HAK-a (list 4 spisa) proizlazi da je tužiteljčino mjesto prebivališta u Solinu, Jajići 39 udaljeno od mjesta rada u Spinčićevoj 1, Split 7,92 km.

8. Iz pregledanog cjenika usluga prijevoza putnika u javnog gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava tvrtke Promet d.o.o. (list 8 spisa) proizlazi da je cijena mjesečne pokazne karte za II. Tarifnu zonu 380,00 kuna mjesečno/50,43 eura.

9. Iz pregledanih Tarifnih zona poduzeća Promet d.o.o. Split (list 7 spisa) proizlazi da tužiteljčino mjesto prebivališta spada u II. Tarifnu zonu.

10. Iz iskaza saslušane tužiteljice na ročištu od 15.10.2025.godine proizlazi da ista radi kod tuženika kao pomoćna radnica u službi za tehničke poslove. Ista navodi da joj je prebivališta cijelo vrijeme na adresi Solin, Jajići 39. Ista ističe da cijelo vrijeme putuje na posao autobusom i da se radi o tome da mjesto njenog prebivališta pripada drugoj tarifnoj zoni. Tužiteljica navodi da joj tuženik plaća troškove prijevoza u tuženome razdoblju u visini mjesečne pokazne karte za drugu zonu. Ista navodi da joj tuženik umanjuje iznos mjesečne karte za dane kad ne dolazi na posao zbog eventualnog godišnjeg odmora, bolovanja, slobodnih dana. Tužiteljica navodi da nije primala nikakve pisane odluke tuženika a vezano za troškove prijevoza. U odnosu na činjenicu da li je u vrijeme pandemije korona virusa u njenome početku postojao autobusni prijevoz na relaciji od mjesta stanovanja do mjesta rada, ista navodi da nije bilo redovitog prijevoza u tom razdoblju i onda da bi išli osobnim automobilom na posao. U odnosu na činjenicu kako joj je organizirano radno vrijeme kod tuženika, ista navodi da radi u smjenama jutarnja od 6-14 i popodnevna od 14-22 sata. Također ista navodi da se nije obraćala poslodavcu niti ulagala prigovore na odluke poslodavca o troškovima prijevoza, a da je kod tuženika radila do prosinca 2023.

11. Iz pregledanih podataka HAK-a (list 4 spisa) proizlazi nedvojbeno da je tužiteljčino mjesto prebivališta Jajići 39, Spinčićevo 1, udaljeno od njenog mjesta rada u Spinčićevoj 1 u Splitu 7,92 km, a što znači da je mjesto prebivališta tužiteljice udaljeno od mjesta rada više od 2 km. U navedenom smislu, a budući je udaljenost od tužiteljčinog prebivališta do mjesta rada duže od dva kilometra tužiteljicu pripada naknada troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska sa posla sukladno citiranim odredbama članka 66. stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20-u daljnjem tekstu TKU-a), te 65. stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" br. 56/2022, 127/22- u daljnjem tekstu TKU-a) za cijelo utuženo razdoblje od 01.10.2018.godine do 31.12.2021.godine. U predmetnom postupku je iz provedenih

dokaza, iskaza tužiteljice i svih pregledanih isprava nesporno utvrđena činjenica da tužiteljica ima organizirani javni prijevoz od mjesta prebivališta do mjesta rada te da autobusna postaja koja je najbliža tužiteljčinom mjestu prebivališta pripada II Tarifnoj zoni, kao i da je cijena mjesečne pokazne karte II Tarifnu zonu prema pregledanom cjeniku usluga prijevoza putnika u javnom gradskom i prigradskom prometu na području zonskog tarifnog sustava (list 8 spisa) iznosi 380,00 Kuna/50,43 Eur-a. U smislu odluke o pripadajućim troškovima prijevoza iz iskaza tužiteljice proizlazi da je tužiteljica tijekom utuženog razdoblja radila kao pomoćna radnica u Službi za tehničke poslove kod tuženika s radnim vremenom u jutarnjoj smjeni od 6,00-14,00 i od 14,00 do 22,00 te da ista može doći organiziranim javnim prijevozom na posao na vrijeme. U tom smislu iz iskaza tužiteljice proizlazi da ista ima adekvatan organizirani javni prijevoz autobusom koji joj omogućuje redoviti dolazak na posao i povratak s posla kod tuženika, te se ista tim prijevozom isključivo prema svom iskazu koristila za dolazak na posao i odlazak s posla. Iz iskaza tužiteljice također nedvojbeno proizlazi da u vrijeme pandemije corona virusa, a što se primarno odnosi na utuženo razdoblje od 21.03.2020.godine do zaključno 11.05.2020.godine, ista nije imala raspoloživu autobusnu liniju za dolazak na posao. Imajući u vidu sve navedeno tužiteljica prema onome što je propisano citiranom odredbom članka 66.stavka 7. TKU-a za utuženo razdoblje od 01.11.2018.godine do 20.03.2020.godine, te za razdoblje od 12.05.2020.godine do 30.09.2024.godine ima pravo na naknadu troškova prijevoza u cijeni iznosa mjesečne karte za drugu tarifnu zonu javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, budući prema iskazu tužiteljice za to utuženo razdoblje je postojao na relaciji od njenog prebivališta do mjesta rada kod tuženika organizirani javni prijevoz, a kojim se ista koristila za dolazak na posao te kojim je istoj omogućen redoviti dolazak na posao kod tuženika i povratak sa posla, dok istu za razdoblje od 21.03.2020.godine do zaključno 11.05.2020.godine u vrijeme pandemije corona virusa kad prema iskazu tužiteljice, a što je i općepoznato na relaciji od tužiteljčinog mjesta prebivališta do mjesta rada kod tuženika nije bilo redovne autobusne linije kojom bi tužiteljici bio omogućen redovni dolazak na posao kod tuženika i povratak s posla pripada trošak prijevoza prema prijeđenom kilometru. Obzirom da je tuženik tužiteljici u utuženom razdoblju isplaćivao trošak prijevoza temeljem mjesečne karte za II/ Tarifnu zonu, a koji trošak prijevoza istu i pripada budući je ista u utuženom razdoblju isključivo koristila organizirani javni prijevoz za dolazak na posao i odlazak s posla isti je prema mišljenju ovog suda mogao umanjiti cijenu mjesečne karte temeljem odredbe članka 66.stavka 17. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te odredbe članka 65.stavka 23. TKU-a ("NN" br. 56/22,127/22) za jedan mjesec i to onaj u kojem ista koristi pretežiti dio godišnjeg odmora.

12. Temeljem odredbe članka 66.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" 128/17, 47/18, 123/19, 66/20-u daljnjem tekstu TKU-a), a koji se TKU primjenjuje od 01.12.2017.godine, te odredbe članka 65.stavka 1. Temelnog kolektivnog ugovora za državne službenike i namještenike ("NN" br. 56/2022, 127/22- u daljnjem tekstu TKU-a) koji se primjenjuje od 01.svibnja 2022.godine je propisano da zaposlenik ima pravo na naknadu troškova prijevoza dolaska na posao i odlaska s posla pod uvjetom da je udaljenost od njegovog prebivališta odnosno boravišta do mjesta rada najmanje dva kilometra. Nadalje, temeljem odredbe članka 66.stavka 7. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te članka 65.stavka 9. TKU-a ("NN" br. 56/22, 127/22) je propisano da ako je od prebivališta odnosno boravišta zaposlenika do mjesta rada organiziran javni

prijevoz, zaposlenik ima pravo na naknadu troška godišnje karte ako postoji mogućnost kupnje godišnje karte, mjesečne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje karte odnosno pojedinačne karte ako ne postoji mogućnost kupnje godišnje ili mjesečne karte. Također je odredbom članka 66.stavka 17. TKU-a ("NN" 128/2017, 47/2018, 123/2019, 66/2020), te odredbom članka 65.stavka 23. TKU-a ("NN" br. 56/22,127/22) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška ("NN" br. 56/22,127/22) propisano da ako zaposlenik ostvaruje pravo na naknadu troška mjesečne karte zbog korištenja godišnjeg odmora da se zaposleniku naknada troškova prijevoza neće isplatiti za jedan mjesec i to onaj u kojem koristi pretežiti dio godišnjeg odmora. Naposljetku, je propisano odredbom članka 66.stavka 8. navedenog TKU-a da pod organiziranim javnim prijevozom u smislu ovoga članka smatra se mjesni i međumjesni prijevoz koji se međusobno ne isključuju, a koji zaposleniku omogućuju redoviti dolazak na posao i povratak s posla.

11. Iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja d.o.o. Split - vještakinje Ines Lozić (list 128-133 spisa) proizlazi da je vještak istakao uvidom u dokumentaciju koja je vještaku stavljena na raspolaganje, da je razvidno da je u utuženom razdoblju tuženik isplaćivao naknadu koja se odnosi na troškove prijevoza tužitelja pod nazivom Naknada troškova međumjesnog prijevoza u visini karte i Naknada troškova mjesnog prijevoza u visini karte. Napominje se da je tužiteljica bila u radnom odnosu kod tuženika do prosinca 2021.godine. Sukladno postavljenom zadatku vještačenja te temeljem dokumentacije u spisu, vještak navodi da je za utuženo razdoblje od 01. listopada 2018. do 20. ožujka 2020. godine te od 12. svibnja 2020. do 31. prosinca 2021. godine izvršio izračun naknade troškova prijevoza u visini mjesečne karte za II. tarifnu zonu, odnosno relaciju Solin-Split, javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split, dok da je za razdoblje od 21. ožujka 2020. do 11. svibnja 2020. godine izračun izvršen pod pretpostavkom da tužiteljici pripada naknada u visini 1,00 kn po prijađenom kilometru za svaki dolazak i odlazak na radno mjesto. Zaključno iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da za razdoblje od 01.10.2018. do 31.12.2021. godine potraživanje tužiteljice po osnovi naknade troškova prijevoza, pod pretpostavkom da tužiteljica za razdoblje od 01.10.2018.g. do 20.03.2020.g. i od 12.05.2020.g. do 31.12.2021.g. ostvaruje pravo na naknadu temeljem iznosa mjesečne karte za drugu tarifnu zonu, odnosno relaciju Solin-Split, javnog prijevoznika Promet d.o.o. Split te pod pretpostavkom da u razdoblju od 21.03.2020.g. do 11.05.2020.g. ostvaruje pravo na naknadu po prijađenom kilometru, iznosi 75,65 EUR (Tabela 1. stupac '9').

14. Navedeni nalaz i mišljenje Centra za vještačenja Split ovaj sud smatra vjerodostojnim i logičnim budući se isti zasniva na relevantnoj dokumentaciji dostavljenoj u predmetni spis i nalogu ovog suda.

15. Tužiteljica je uredila tužbeni zahtjev podneskom tužitelja od 16.04.2026.godine sukladno nalazu i mišljenju Centru za vještačenja. Tuženik je u podnesku od 27.04.2026.godine prigovorio nalazu i mišljenju Centra za vještačenja ističući da je vještak izračunao visinu potraživanja prema parametrima koje da je postavila tužiteljica, ali da to nije dokaz osnovanosti zahtjeva. Uz navedeno tuženik u istom podnesku ističe pitanja na koja je Centar za vještačenja već dao odgovor u nalazu i mišljenju. U odnosu na prigovor da je vještačeno po parametrima koje je postavila tužiteljica potrebno je istaći da je punomoćnik tuženika bio na pripremnom ročištu od 06.svibnja 2025.godine i nije imao nikakve prijedloge vezano za način na koji se treba provesti vještačenje te je u tom smislu sud odredio vještačenje s nalogom prema

raspoloživoj dokumentaciji i dokazima u predmetnom spisu. Iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja jasno proizlazi kao utvrđena činjenica da je tuženik tužiteljici isplaćivao naknadu troškova međumjesnog prijevoza u visini karte i naknadu troškova mjesnog prijevoza u visini karte. Sve ostalo su pravna pitanja na koja je cijenio predmetni sud prilikom donošenja odluke. U navedenom smislu tuženik paušalno prigovara vještstvu.

15. Tužiteljicu prema izračunu Centra za vještačenja (Ines Lozić) iz njegovog nalaza i mišljenja na ime manje isplaćene naknade troškova prijevoza za razdoblje od 01.10.2018.godine do 31.07.2021.godine pripada ukupan iznos od 75,65 Eur-a. Na priznati iznos glavnice potraživanja od 75,65 Eur-a tužiteljicu pripada i zakonska zatezna kamata temeljem odredbe članka 29. stavka 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima ("NN" br. 35/05, 41/08, 125/11 i 78/15), a koje zakonske zatezne kamate teku od dospijeca svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa iz nalaza i mišljenja Centra za vještačenja petnaestog dana u idućem mjesecu za prethodni mjesec pa do isplate, a prema članku 84. stavku 3. ZR/09, odnosno 92. stavku 3. ZR/14. Tužiteljicu ne pripadaju zatezne kamate na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a koje su sadržane u dosuđenom bruto iznosu zatražene razlike naknade plaće jer isti do trenutka isplate nisu dospjeli na naplatu pa se na te iznose zatezne kamate ne obračunavaju, sve sukladno odredbi čl. 45. Zakona o porezu na dohodak (NN 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 43/13, 120/13, 125/13 i 148/13) i čl. 61. Pravilnika o porezu na dohodak (NN 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 9/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13 i 160/13) slijedom čega su tužiteljici na priznati iznos glavnice dosuđene zatezne kamate osim zakonskih zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a kako je i odlučeno u točki I/ izreke ove presude.

16. Radi svega navedenog ocjenom svih dokaza u ovom postupku, a sukladno odredbi članka 8. ZPP-a te primjenom pravila o teretu dokazivanja usvojen je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti i odlučeno kao u točki I/ izreke ove presude.

17. Što se tiče troškova ovog parničnog postupka, a obzirom da je tužiteljica u cijelosti uspjela sa tužbenim zahtjevom tuženik joj je sukladno odredbi članka 154. stavka 1. ZPP-a dužan u cijelosti naknaditi parnične troškove. U navedenom smislu tužiteljicu pripada jednokratna nagrada za cijeli prvostupanjski postupak (Tbr. 7 točka 9. OT-a) u iznosu od 50 bodova, a što s obzirom na vrijednost boda od 2,00 Eur-a ukupno iznosi 100,00 Eur-a, te što uz dodatak od 25% PDV-a u iznosu od 25,00 Eur-a ukupno iznosi 125,00 Eur-a, te što uz trošak vještačenja u iznosu od 400,00 Eur-a ukupno iznosi 525,00 Eur-a, a koji iznos tužiteljicu pripada na ime parničnih troškova zajedno sa zatraženom zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od presuđenja pa do isplate, te koja se zakonska zatezna kamata obračunava sukladno izmijenjenoj odredbi članka 29. stavka 2. ZOO-a ("NN" 114/22), te Uredbe o izmjeni ZOO-a ("NN" 156/22), a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude. Tuženik se u podnesku od 27.04.2026.godine protivio djelomičnom povlačenju tužbenog zahtjeva. Naime, tužiteljica je kondemnatornim tužbenim zahtjevom od 22.10.2024.godine najprije potraživala s razlike manje isplaćenih troškova prijevoza iznos od 720,00 Eur-a. Tužiteljica je zatim citiranim podneskom od 16.04.2026..godine specificirala tužbeni zahtjev odmah nakon provedenog vještačenja te u konačnici tim podneskom na ime razlike manje isplaćenih troškova prijevoza potražuje iznos od 75,65 Eur-a budući je

tek nakon navedenog vještačenja bilo moguće objektivno procijeniti visinu tuženikovog dugovanja po navedenom osnovu. Prema gledištu Vrhovnog suda RH svako smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe) djelomično je povlačenje tužbe prema članku 193. ZPP-a, ako je do toga došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari te je za to uvijek potreban pristanak tuženika. Međutim, ovaj sud cijeni da se tuženik neosnovano protivi smanjenju tužbenog zahtjeva (djelomičnom povlačenju tužbe) budući je tužiteljica specificirala tužbeni zahtjev navedenim podneskom odmah nakon provedbe financijsko knjigovodstvenog vještačenja po Centru za vještačenja. Naime, budući je tužiteljica tek u trenutku kad je provedeno navedeno vještačenje mogla procijeniti visinu neplaćenih troškova prijevoza koji je pripadaju, te saznati sve odlučne činjenice vezano za visinu predmetnog potraživanja, nedopuštanje usklađenja tužbenog zahtjeva koje je uslijedilo odmah nakon provedenog vještačenja bi bilo nerazmjerno legitimnom cilju iz odredbe članka 190.stavka 1. ZPP-a. Naime, smanjenje tužbenog zahtjeva nakon provedenog financijskog vještačenja nije promijenilo identitet spora niti su iznesene ikakve nove činjenice u postupku. U navedenom smislu neosnovano je protivljenje tuženika smanjenju tužbenog zahtjeva, a radi čega je trebalo prihvatiti tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti u navedenom, zatraženom smanjenom iznosu od 75,65 Eur-a, a kako je odlučeno u točki I/ izreke ove presude. Tuženik se u podnesku od 27.04.2026.godine protivio isplati troškova postupka na račun punomoćnice tužiteljice. Međutim, tužiteljici je dosuđen parnični trošak kako je i potraživala na račun punomoćnice tužiteljice budući je člankom 94. stavak 1. ZPP-a propisano da opseg punomoći određuje stranka, a člankom 95. stavak 1. točka 3. ZPP-a je propisano da ako je stranka izdala odvjetniku punomoć za vođenje parnice, a nije pobliže odredila ovlaštenja u punomoći da je odvjetnik na temelju takve punomoći ovlašten od protivne stranke primiti dosuđene troškove primitaka računajući i primitak parničnih troškova i to na račun punomoćnice i za nju osobno. Tužiteljica je na ročištu od 15.10.2025.godine potvrdila da je dobrovoljno ovlastila punomoćnicu Martinu Radić Šunjić odvjetnicu u Splitu da za nju može primiti sve novčane primitke, pa i parnični trošak putem svog računa, a za tužiteljicu pa se upravo time može smatrati da je tužiteljica za navedeno odvjetnici Martini Radić Šunjić izdala specijalnu punomoć. Pored navedenog u punomoći koju je tužiteljica izdala odvjetnici Martini Radić Šunjić (list 5 spisa) proizlazi da je ista izričito ovlastila istu na primanje novca i novčanih vrijednosti, a čime ju je ovlastila da može primiti i ispunjenje obveze na naknadu troškova postupka u korist tužiteljice. Pored navedenog potrebno je istaći da zahtjev tužiteljice za isplatom parničnog troška na račun punomoćnika tužiteljice ne predstavlja preinaku tužbenog zahtjeva budući je sukladno odredbi članka 191. stavak 1. ZPP-a propisano da je preinaka tužbe promjena istovjetnosti tužbenog zahtjeva, povećanje postojećeg ili isticanja drugog zahtjeva uz postojeći dok parnični trošak sukladno onome što je propisano odredbom članka 151.stavka 1. ZPP-a ne predstavlja tužbeni zahtjev već nastali izdatak učinjen u tijeku ili u povodu postupka. Sud odlučuje sukladno odredbi članka 164.stavka 1. ZPP-a o tome da li i u kojem iznosu stranku pripada zatraženi parnični trošak i to na određeni zahtjev stranke u zavisnosti od uspjeha u parnici. U tom smislu stranka postavlja zahtjev za isplatu troška, a sud odlučuje o visini parničnog troška koji stranku pripada pa u tom smislu izmjena potraživanja načina plaćanja u zahtjevu za isplatu parničnog troška ne predstavlja u pravnom smislu ni preinaku tužbe. Radi navedenog dosuđen je tužiteljici parnični trošak na račun njene punomoćnice, a kako je i odlučeno u točki II/ izreke ove presude.

Split, 11. rujna 2026.

Sudac
Eneja Stejskal Kanazir

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana od primitka pisanog otpravka iste. Žalba se podnosi u tri primjerka pismeno putem ovog suda za Županijski sud. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje i stranci koja je uredno obaviještena o tom ročištu, a na isto nije pristupila, smatra se da je dostava presude obavljena onog dana kad je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje smatra se da je dostava presude obavljena danom zaprimanja pisanog otpravka iste.

Dna:

-pun. tužiteljice

-tuženiku - po punomoćnici

Broj zapisa: **9-3088d-084e4**

Kontrolni broj: **0b60b-c7d0c-2c62b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.